

Forfatter: Aarestrup, Emil

Titel: DEN UFORSIGTIGE

Citation: Aarestrup, Emil: "DEN UFORSIGTIGE", i Aarestrup, Emil: *Emil Aarestrups samlede skrifter*, C. A. Reitzel, 1976, s. 179. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-aare03val-shoot-workid70845/facsimile.pdf> (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Emil Aarestrups samlede skrifter

DEN UFORSIGTIGE.

Jeg vidste at parere,
Naar Amor Buen spændte;
Jeg undgik, længe øvet,
Hvert farligt Skud, han sendte.

Paa Gaden, i Theatret,
Paa Landet og i Byen,
Omkring mig rasled Pile,
Som Hagl fra Sommerskyen.

Jeg fanged dem med Ryggen,
Med Skuldren — Brystet ikke —
Og jeg saae ud — et Pindsviin
Har ikke flere Pigge.

Da saae jeg dine Øine,
Og da jeg saae dem rigtig,
Da blev jeg saa forundret,
Saa henrykt uforsigtig —

Saa salig ligegyldig —
At, da du gav et Nik mig,
Et venligt — Ak, du veed jo,
Hvor skrækkelig det gik mig!

LATTEREN.

Hvor kan du lee, Veninde,
Ad disse kolde, tomme
Indfald, som ikkun tvungne
Mig over Læben komme?

„Du veed ei, Ven, hvormeget
Din Lystighed mig saarer;
Brast jeg ei ud i Latter,
Saa brast jeg ud i Taarer.“
